

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ Α.Ε.

Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος

Γραφείο Διοίκησης

ΑΡ./ΗΜ.: ΓρΔ/1159/16-3-2012

Προς : ΡΑΕ

I-153468

19/3/2012

Περίληψη : Σημειώσεις στο Σχέδιο Κανονισμού Διαιτησίας ΡΑΕ

1. Από τις διατάξεις τόσο του άρθρου 37 όσο και των λοιπών άρθρων του Ν. 4001/2011, δεν φαίνεται να παρέχεται η απαραίτητη κατά το Σύνταγμα (άρθρο 43) νομοθετική εξουσιοδότηση για την εκ μέρους της ΡΑΕ σύνταξη και θέσπιση «Κανονισμού Διαιτησίας Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας» ως νομικά δεσμευτικού κειμένου. Άλλωστε, ούτε στις διατάξεις του άρθρου 902 ΚΠολΔ απαντάται αντίστοιχη πρόβλεψη για τις περιπτώσεις της μόνιμης διαιτησίας που μπορεί να οργανώνονται δυνάμει των διατάξεων αυτών με έκδοση σχετικού διατάγματος. Επιπλέον, η θέσπιση ανάλογου Κανονισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο πεδίο αναφοράς της διάταξης του άρθρ. 30 παρ. 4 Ν. 4001/2011, καθώς το θέμα της διαιτησίας δεν αφορά «στο ρυθμιστικό πλαίσιο που αναφέρεται στη λειτουργία των ενεργειακών αγορών» σε σχέση με το οποίο παρέχεται η σχετική εξουσιοδότηση. Εάν οι επισημάνσεις αυτές ευσταθούν και δεν υπάρχει πράγματι κάποια ειδική διάταξη με την οποία να παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για τη θέσπιση ενός τέτοιου Κανονισμού, είναι αναγκαίο να διευκρινισθεί άμεσα η νομική φύση του, λαμβάνοντας υπόψη τη σαφήνεια του άρθρου 37 Ν. 4001/2011. Σημειώνεται ότι κάτι τέτοιο δεν καλύπτεται από όσα διευκρινιστικά αναφέρονται στο προοίμιο του σχεδίου Κανονισμού, όπου απλώς επαναλαμβάνονται οι βασικές επιλογές του άρθρου 37 Ν. 4001/2011. Ευνόητο είναι ότι ελλείψει νομοθετικής εξουσιοδότησης ένα ανάλογο κείμενο μπορεί να εφαρμόζεται μόνον ως εγκύκλιος, ήτοι δεσμεύοντας εσωτερικά την Αρχή και όχι τρίτους, ενώ σκόπιμο θα ήταν να αλλάξει και η ονομασία του, ώστε να μην γεννάται εσφαλμένη εντύπωση περί τυχόν νομικής δεσμευτικότητάς του.

2. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 37 Ν. 4001/2011 βασική επιλογή που γίνεται από τον νομοθέτη σχετικά με την διαιτησία είναι η εφαρμογή των κανόνων του ΚΠολΔ (άρθρα 867-900), εκτός εάν υπάρχει ρητή σαφής απόκλιση από τους κανόνες αυτούς με τον Ν. 4001/2011. Ενόψει τούτου, δεν είναι κατανοητό γιατί πρέπει να γίνει αντιγραφή των διατάξεων του ΚΠολΔ στο κείμενο του «Κανονισμού». Η αντιγραφή αυτή δεν είναι ασφαλές ότι αποδίδει πιστά τις κανονιστικές επιλογές του ΚΠολΔ, καθώς σε όλα σχεδόν τα άρθρα του σχεδίου γίνονται διαφοροποιήσεις στη διατύπωση των κανόνων, ενώ μάλιστα δεν υπάρχει και νομοθετική εξουσιοδότηση για να μπορούν να γίνουν ανάλογες διαφοροποιήσεις. Παραδείγματα: π.χ. άρθρο 5 παρ. 3 του σχεδίου σε σύγκριση με άρθρο 883 παρ. 1 και 877 ΚΠολΔ, άρθρο 5 παρ. 6 του σχεδίου σε σύγκριση με άρθρο 882 ΚΠολΔ. Επίσης, στο άρθρο 4 του σχεδίου επαναλαμβάνονται οι διατάξεις των άρθρων 868-869 ΚΠολΔ και του άρθρου 37 παρ. 2 Ν. 4001/2011. Όμως, στο άρθρο 37 παρ. 2 Ν. 4001/2011 δεν προβλέπεται δυνατότητα θεραπείας της έλλειψης εγγράφου και το άρθρο 869 ΚΠολΔ ισχύει εφόσον στο άρθρο 37 Ν. 4001/2011 δεν ορίζεται κάτι διαφορετικά. Στο άρθρο 8 παρ. 2 του σχεδίου επαναλαμβάνεται εν μέρει μόνο η ρύθμιση του άρθρου 884 ΚΠολΔ, με αποτέλεσμα να υπάρχει ασάφεια για το τι ισχύει (π.χ. υπάγεται η απόφαση σε ένδικα μέσα;) Στο άρθρο 9 παρ. 1 του σχεδίου τίθεται προθεσμία στην δυνατότητα αποδοχής διορισμού, χωρίς να προβλέπεται κάτι τέτοιο στο άρθρο 881 ΚΠολΔ.

Τα άρθρα 10 παρ. 4 και 17 παρ. 4 περιλαμβάνουν ρυθμίσεις που αποκλίνουν από το άρθρο 882 παρ. 1 ΚΠολΔ, όπως άλλωστε και το Παράρτημα 2 σημείο 5. Οι ρυθμίσεις των άρθρων 13 παρ. 6 και 29 παρ. 3 δεν απαντώνται στον ΚΠολΔ. Η ρύθμιση του άρθρου 14 παρ. 7 δεν συνάδει με το άρθρο 895 παρ. 2 ΚΠολΔ.

3. Τα θέματα της εσωτερικής οργάνωσης των υπηρεσιών της Γραμματείας της ΡΑΕ εμπίπτουν στο ρυθμιστικό αντικείμενο του Κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας και Διαχείρισης, ο οποίος εκδίδεται με Προεδρικό Διάταγμα δυνάμει της εξουσιοδότησης του άρθρου 45 Ν. 4001/2011. Η ρύθμισή τους με το άρθρο 3 του «Κανονισμού» είναι παράνομη. Από το άρθρο 3 του σχεδίου, ίσως διασώζεται η παρ. 3 που δεν αφορά στην εσωτερική οργάνωση διοικητικών υπηρεσιών. Στην παράγραφο αυτή ωστόσο έχει προστεθεί διαδικαστική προϋπόθεση (τύπος) που δεν προβλέπεται στο άρθρο 37 παρ. 4 Ν. 4001/2011.

4. Σε διάφορα σημεία του σχεδίου παρεμβάλλεται στη διαδικασία εισήγησης της Ολομέλειας της ΡΑΕ, χωρίς να προβλέπεται αντίστοιχη αρμοδιότητα στο νόμο, όπως απαιτείται σύμφωνα της αρχή της νομιμότητας.

5. Από καμία διάταξη του Ν. 4001/2011 δεν προβλέπεται παραπομπή στον Ν. 2735/1999 περί διεθνούς εμπορικής δισπρασίας, με εξαίρεση το β' εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 37, όπου όμως και πάλι δεν προβλέπεται δυνατότητα εφαρμογής του Ν. 2735/1999 αλλά του ΚΠολΔ κατόπιν ρητής συμφωνίας των μερών. Εάν υπάρχει βούληση εφαρμογής του Ν. 2735/1999 εκτιμάται ότι αυτό θα πρέπει να προβλεφθεί ρητά στο νόμο. Επιμέρους ζητήματα σε αυτό το κεφάλαιο είναι τα εξής: Η διάταξη του άρθρου 15 παρ. 2 εδ. α' δεν είναι κατανοητή, αφού εάν πρόκειται για δισπρασία στη ΡΑΕ δεν νοείται άλλος τόπος διεξαγωγής εκτός από την Αθήνα. Οι κανόνες του άρθρου 17 παρ. 2 του σχεδίου δεν προβλέπονται σε καμία διάταξη τόσο του ΚΠολΔ, όσο και του Ν. 2735/1999. Η αρμοδιότητα της Γραμματείας για παράταση προθεσμιών κατά το 18 παρ. 4 του σχεδίου δεν είναι σαφές από πού προκύπτει. Η ρύθμιση του άρθρου 26 παρ. 2 δεν συμπίπτει με τους κανόνες του Ν. 2735/1999, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι είναι αμφίβολο ενόψει του άρθρου 37 Ν. 4001/2011 εάν μπορεί η εν λόγω μόνιμη δισπρασία να λαμβάνει ασφαλιστικά μέτρα.

6. Δύσκολα επίσης μπορεί να εντοπισθεί η αρμοδιότητα βάσει της οποίας στο Παράρτημα 2 του σχεδίου «Κανονισμού Δισπρασίας» ορίζεται κάτι διαφορετικό από ότι προβλέπεται στο άρθρο 882 ΚΠολΔ, αφού η βασική επιλογή του νομοθέτη είναι η εφαρμογή των διατάξεων του ΚΠολΔ.

Σ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ
Διευθυντής
Γραφείου Διοίκησης